

opusdei.org

Prelatens brev (januari 2011)

I samklang med den helige Faderns budskap för det nya året talar Opus Deis Prelat i januaribrevet om friheten som är nödvändig för att ”älska Gud och alla människor av kärlek till honom”.

2011-01-26

Mina kära: må Jesus bevara mina döttrar och söner!

Sedan julnatten och upprepade gånger de efterföljande dagarna låter

liturgin oss uttala ord från en psaltarpsalm: *Sjung till Herrens ära, sjung en ny sång, sjung till Herrens ära, hela världen! Sjung till Herrens ära, prisa hans namn, ropa ut hans seger dag efter dag! Förkunna hans ära bland folken, bland alla människor hans under!*[1]

Denna upprepade inbjudan till glädje har en tydlig anledning: Guds Sons födelse som har blivit människa utan att upphöra att vara Gud för att låta oss nå den sanna friheten. ***Men när tiden var inne sände Gud Fader sin enfödde Son som – genom den helige Ande – antog kött av Maria, för evigt Jungfru, för att återställa friden, för att återlösa oss människor från synden och adoptionem filiorum reciperemus (Gal 4:5), ge oss söners rätt och göra det möjligt för oss att delta i Guds eget inre liv. Därigenom kan denna nya människa, Guds barns nya släkte (jfr Rom 6:4-5), befria***

hela universum från oordning och återställa allt i Kristus (jfr Rom 6:4-5) som har försonat oss med Gud (jfr Col 1:20).[2]

Utöver andra oräkneliga gåvor har Återlösaren skänkt oss frihetens stora gåva, för att kunna tjäna Gud av kärlek, ledda i vårt inre av den helige Ande, som har gjort oss till ”söner i Sonen”.[3] Genom vårt införlivande i Kristi mystiska kropp har den fruktan som förslavade oss kastats långt ifrån oss. Såsom den helige Paulus påminner oss: *Ni är ju kallade till frihet (...). Till den friheten har Kristus befriat oss. Stå därför fasta, och låt ingen lägga på er slavoket igen.*[4]

När den helige Josemaría kommenterade några ord i evangeliet – *veritas liberabit vos*,[5] sanningen skall göra er fria – skrev han: ***Vad är det för sanning som under hela vår livstid är början***

och slutet på frihetens väg? Jag skall säga det kortfattat med den glädje och säkerhet som är en följd av förhållandet mellan Gud och de varelser Han skapat: det är vetskapen om att vi är Guds händers verk, att vi är föremål för den heliga Treenighetens särskilda kärlek, att vi är barn till en så upphöjd Fader. Jag ber Herren att Han skall hjälpa oss att vilja inse vidden av allt detta, att glädja oss åt det dag efter dag: om vi gör det, kommer vi att handla som fria människor. Glöm inte det: den som inte vet att han är Guds barn känner inte till den innersta sanningen om sig själv och i hans handlande saknas den självbehärskning och värdighet som kännetecknar dem som älskar Herren över allting annat.[6] Jag återger så många av vår Faders tankar eftersom de är som guldmynt som Herren lägger i händerna på oss; låt oss ta vara på hela den betydelse

som han gav dem, som endast ville uppmuntra till efterföljelsen av Jesus Kristus och till att tjäna den heliga Kyrkan och människorna. Ja, jag föreslår detta igen: vänd er oftare till denna skatt som kommer att förena er djupare med Himlens vilja.

Friheten att älska Gud och alla människor av kärlek till honom är en av de främsta följderna av att vara Guds barn. Därför bör vi försvara, respektera och främja den på alla områden i människornas liv. Detta är temat som bestämts för

Världsböndagen för fred som firas i dag, den första januari. I sitt budskap med rubriken *Den religiösa friheten, en väg till fred*, riktar Benedikt XVI en brinnande uppmaning till statsmän, religiösa ledare och alla män och kvinnor av god vilja, att de skall främja och försvara denna stora gåva som tillhör dem som skapats till Guds avbild och likhet, som tillsammans med livets gåva, utgör den djupaste

grunden till personens alla rättigheter. Påven skriver: **öppenhet för sanningen och fulländat godhet, öppenhet för Gud, är rotat i den mänskliga naturen; detta skänker en fullständig värdighet till varje individ och är garantin för en ömsesidig respekt mellan människorna. Religionsfriheten skall alltså förstås, inte bara som immunitet mot tvång, utan snarare mer principiellt som en förmåga att göra våra val i förhållande till sanningen.**[7]

Vi kommer ihåg det lidelsefulla försvarandet av frihetens gudomliga gåva som den helige Josemaría utförde hela sitt liv. Detta kommer fram mycket tydligt i hans svar till en journalists fråga. Vår grundare sade: ***Opus Dei***[har]***från och med sitt grundande aldrig utövat någon form av diskriminering. Vi arbetar och lever i samförstånd med alla, för vi ser i varje person***

en själ som måste respekteras och älskas. Detta är inte bara tomma ord. Vårt Verk är den första katolska organisation som fick tillstånd av den Heliga stolen att som medarbetare ta in både icke-katoliker och icke-kristna. Jag har alltid försvarat det individuella samvetets frihet. Jag förstår mig inte på våld. Enligt min åsikt kan våld varken övertyga eller segra. Misstag eller fel kan övervinnas genom bön, Guds nåd och reflektion, aldrig med tvång, alltid med kärlek..[8]

Tyvärr finns det idag i många länder många hinder för medborgarnas rätt att hedra och tjäna Gud enligt ens eget samvete. På inte så få platser, beklagar Påven med sorg, är **för närvarande de kristna den religiösa grupp som lider mest under förföljelse på grund av sin tro.** ;[9]en förföljelse som ofta mynnar ut i martyrium (vi har

återigen bevittnat detta för inte så länge sedan). **På andra platser, fortsätter Påven, ser vi mera subtila och sofistikerade former av fördomar och fientlighet mot troende och religiösa symboler [10]**

Detta händer även i länder med kristen majoritet och många århundraden av kristen tradition. Inför dessa maktmissbruk får ingen hederlig man eller kvinna förbli likgiltig. **Detta är oacceptabelt eftersom det är en skymf både av Gud och mänsklig värdighet; dessutom är det ett hot mot säkerhet och fred, och ett hinder för att uppnå en autentisk och fullödlig mänsklig utveckling. [11]**

Tro inte att situationen i dag är unik. Den kanske visar sig i våra dagar med större omfattning och med nya nyanser, även eftersom media är mer lättillgängliga och snabba, fast man i den allmänna opinionen inte alltid ger den religiösa intoleransen

den vikt som den förtjänar. Men det är inte något nytt i historien, som Jesus själv påpekade: *Om världen hatar er, kom då ihåg att den har hatat mig före er (...). Tjänaren är inte förmer än sin herre. Har de förföljt mig kommer de också att förfölja er. Har de bevarat mitt ord kommer de också att bevara ert.*[12]

Detta hade förkunnats i Gamla testamentet. Låt oss lyssna till den helige Josemaría på nytt: ***Tänk på psalm 2: Varför är folken i uppror, varför detta gagnlösa mummel? Jordens kungar reser sig och furstarna gaddar sig samman mot Herren och hans smorde(Ps2:1-2). Ser ni? Det är ingenting nytt. Man motsatte sig Kristus innan han föddes. Man gjorde motstånd mot honom medan han gick fridfullt längs Palestinas stigar. Man förföljde honom då och förföljer honom nu, då man angriper hans mystiska men verkliga kropps***

medlemmar. Varför så mycket hat, varför ett sådant ursinne mot försvarslös enkelhet, varför detta allmänna förtryck av samvetenas frihet?[13] Detta är en fråga som otaliga personer har ställt sig under århundradenas lopp. Den heliga Skrift ger oss svaret, särskilt Uppenbarelseboken som, med ett språk fullt av bilder och symboler, beskriver Kyrkans kamp under historiens gång ända till Jesus Kristus återkommer i härlighet för att inta sitt rike en gång för alla.

Säger ni att det finns många som ägnar sig åt att handla orättfärdigt?skrev den helige Josemaría. ***Ja, men Herren insisterar:*** Be mig, så ger jag dig folken som arv och hela jorden som egendom. Du skall krossa dem med en spira av järn, slå sönder dem som lerkärl (Ps 2:8-9). ***Det är starka löften, och de kommer från Gud: vi kan inte låtsas att de inte***

givits. Inte för inte är Kristus världens återlösare och härskar allsmäktig på Faderns högra sida.

[14] Bönen är Påvens första uppmaning i hans budskap: **jag ber om alla katolikers böner och stöd till sina trossyskon som är offer för våld och intolerans.**[15] Låt oss vända oss till Herren varje dag med sann tro och tillit, med en uppriktig bön för alla dem som lider under dold eller öppen förföljelse på grund av sina religiösa övertygelser. Jag inbjuder er att göra på detta sätt och jag använder mig av de Herrens ord som vår Fader så ofta uttalade och som vi ber i Verket varje dag: *ut omnes unum sint!*[16] att de alla skall bli ett, av kärlek till Gud och respekt för dem som är Guds avbild. På detta sätt kan vi bidra till **att bygga en värld där alla är fria att bekänna sin religion eller tro, och att uttrycka sin kärlek till Gud med hela sitt hjärta, med hela sin själ**

och med hela sitt förstånd (jfr Matt 22:37).[17]

För att denna längtan efter universell broderskap inte skall stanna vid en ineffektiv önskan, bör vi anstränga oss att behandla andra katoliker, var och en, med största förståelse och finkänslighet och älska alla de vägar som leder till Gud i Kyrkans sköte.

Låt oss komma ihåg det ställe i evangeliet som berättar om vissa av Jesu apostlars intolerans (den helige Ande hade ännu inte stigit ner över dem) inför uppförandet hos dem som inte tillhörde lärjungarnas skara:

Mästare, vi såg en som drev ut demoner i ditt namn, och vi försökte hindra honom, eftersom han inte hörde till oss. Men Jesus sade: "Hindra honom inte. Ingen som gör underverk i mitt namn kan genast efteråt tala illa om mig. Den som inte är mot oss, han är för oss."[18] Vår Fader brukade kommentera detta ställe på detta sätt: ***mina barn, sätt aldrig några***

hinder i vägen för dem som arbetar för Jesus Kristus (...). Det finns inte någon som stör oss. Vi är glada över att alla arbetar: själarnas värld är ett enormt hav! Älska de andras arbete! Ingen stör oss.[19]

I dag och alltid är det av största vikt att lära alla, särskilt de yngre generationerna, att göra på detta sätt. Vilket stort arbete kan till exempel en familjefar eller –mor inte utföra med sina barn i sitt hem genom sitt föredöme och rätta utbildning! Detsamma i skolan, en lärare med kristet omdöme. Och en vän med sina vänner, i vänskapens och det förtroliga samtalets apostolat som den helige Josemaría lärde att göra. Detta är ett ytterst verksamt sätt att agera för att göra sig av med **religiös fundamentalism och laicism**, vilka som Påven säger är likartade såtillvida att båda är uttryck för ett extremt

förkastande av en legitim pluralism och det sekulära som princip [20]. Genom ett hårfint och konstant agerande som kan verka oviktig, kan man sätta i gång ett liknande fenomen som när en sten faller i vattnet och orsakar allt större cirklar, allt längre bort.[21] Tillbakavisar du skvaller, som tyvärr är så vanligt? Övar du dig i att förstå och när det behövs göra den broderliga tillrättavisningen? Respekterar du eller begränsar du andras karaktär?

Var och en kommer därutöver att använda sin rättmätiga medborgerliga frihet och försöka påverka samhällsvanor och lagar på de hederliga sätt som han eller hon har inom räckhåll samt inbjuda andra personer att bli involverade i denna uppgift av förståelse, även sådana personer som inte tror men är människor av god vilja. Ty **religionsfriheten är inte de**

**troendes exklusiva arv, utan
tillhör hela mänskligheten. Det är
ett grundläggande element i en
konstitutionell stat; den kan inte
förnekas utan att man samtidigt
inkräktar på alla fri- och
rättigheter, eftersom
religionsfriheten är deras syntes
och hörnsten.[22]**

Vi närmar oss en ny årsdag av vår
Faders födelse. Dagar som dessa kan
vi ge honom *presenten* att vara
mycket trogna hans lära och att
sprida den, så att kunskapen om
honom och hans skrifter sprids mer
och bättre. Vi som har levt vid hans
sida och umgåtts med honom
personligen kan vittna om sanningen
i de ord som han lämnade efter sig:
***hela mitt liv har jag predikat om
personlig frihet, förenad med
personligt ansvar. Jag har sökt
efter den och söker den
fortfarande, över hela världen,
som Diogenes sökte efter***

människan. Och varje dag älskar jag den mer, jag älskar den mer än allt annat jordiskt: den är en skatt som vi aldrig kommer att värdesätta tillräckligt högt.^[23] I hans vandring på jorden och i denne i Gud (och därför i friheten) förälskade prästs lära kommer vi att finna kontaktpunkter med så många vänners och kollegors längtan som söker det goda och lyckan och inte kan hitta den, eftersom ingen har visat dem var de finns.

Innan jag avslutar vill jag göra er delaktiga i min glädje av att ha åkt till Bukarest, i Rumänien, före jul. De personer i Verket som bor där klarar sig mycket bra, med glädje, mitt i svårigheter vad gäller utrymme, vad gäller det minimum av bekvämlighet som är behövlig, som vår Fader sade med stöd i den helige Tomas av Aquinos lära; och denna verklighet leder till många andliga frukter. Jag var där bara två mycket intensiva

dagar och än en gång kunde jag handgripligen uppleva hur Opus Deis anda slår rot på platser med högst olika kulturer och traditioner. Hjälp mig att tacka Gud och fortsätt be för Kyrkan och för Påven, väl förenade med alla mina böneämnen, som är så många!

Med all sin tillgivenhet välsignar er och önskar er ett 2011 fullt med andlig frukt

er Fader

+ Javier

Rom den 1 januari 2011

[1] Ps 96:1-3.

[2] S:t Josemaría, *När Kristus går förbi*, nr 183.

[3] Andra vaticankonciliet, Past. konst. *Gaudium et spes*, nr 22.

[4] Gal 5:13 och 5:1.

[5] Joh 8:32.

[6] S:t Josemaría, *Guds vänner*, nr 26.

[7] Benedikt XVI, Budskap för firandet av världsböndagen för fred 2011, 8/12 2010, nr 3.

[8] S:t Josemaría, *Samtal*, nr 44.

[9] Benedikt XVI, Budskap för firandet av världsböndagen för fred 2011, 8/12 2010, nr 1.

[10] *Ibid.* [11] *Ibid.* [12] Joh 15:18.20.

[13] S:t Josemaría, *När Kristus går förbi*, nr 185.

[14] *Ibid.*, nr 186.

[15] Benedikt XVI, Budskap för firandet av världsböndagen för fred 2011, 8/12 2010, nr 1.

[16] Joh 17:21.

[17] Benedikt XVI, Budskap för firandet av världsböndagen för fred 2011, 8/12 2010, nr 1.

[18] Mark 9:38-40.

[19] S:t Josemaría, Anteckningar tagna under en betraktelse, 16/4 1954.

[20] Benedikt XVI, Budskap för firandet av världsböndagen för fred 2011, 8/12 2010, nr 8.

[21] Jfr S:t Josemaría, *Vägen*, nr 831.

[22] Benedikt XVI, Budskap för firandet av världsböndagen för fred 2011, 8/12 2010, nr 5.

[23] S:t Josemaría, *När Kristus går förbi*, nr 184.

.....

prelatens-brev-januari-2011/
(2026-03-10)